

[Justitsministeren.]

terede under det erhvervsministerium, han da ledede. Det medførte også, at der opstod enighed og deraf følgende lovgivning. Det er et ganske godt princip.

Når derfor hr. Gudme mener at kunne læse i fremsættelsen, at vi ikke har anden begrundelse end den, hvorpå der føjes „bl. a.“ og at dette „bl. a.“ skulle dække hele den begrundelse, der ligger ud over EF-synspunktet, så tager han meget fejl, for han glemmer at læse, hvad der står dernæst. Han kan bare læse de følgende stykker i fremsættelsen, så vil han erfare, at der er mange andre grunde end lige netop den, som han anførte.

Men i øvrigt er dette EF-hensyn jo ikke noget ringe hensyn. Foruden hr. Otto Mørch var der ikke andre end hr. Holmberg — og det er vel forståeligt — der havde blik for netop det synspunkt. Det var sådan, at da vi drøftede spørgsmålet om sommerhusudlejning, var der stort set enighed her i tinget om, at her ville det være hensigtsmæssigt med en koncessionsordning, for så havde man styr på det. Ja men hvad er det, der her sker? Det er præcis det samme. Vi stiller forslag om en koncessionsordning for at få styr på dette erhverv og for at forhindre, at det bliver okkuperet af fremmede folk, som nu kan vandre frit over grænsen og etablere sig, hvis de kommer fra et EF-land. Det er følgen af den traktat, vi har tiltrådt, og det medlemskab, vi har etableret. Det må man da tage konsekvensen af også på dette område, og det er det, vi prøver på med dette lovforslag.

Hr. Holmberg spurgte, hvem der er blevet spurgt, og jeg tror også, at andre, bl. a. hr. Stæhr Johansen, var inde på, at vi ikke har spurgt forbrugerne. Må jeg gøre opmærksom på, at der står på lovforslagets side 3, 2. sp.:

„Der har været indhentet udtalelser om den foreslåede nyordning fra de tidligere nævnte organisationer samt fra indenrigsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, vejdirektoratet, finansministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter, Kommunernes Landsforening, Københavns magistrat, Storkøbenhavns hyrevognsnævn, Droschechaufførernes Fagforening, Taxiforeningen af 1972, Foreningen af Politimestre i Danmark, rigspolitichefen, politidirektøren, statens bil-

tilsyn, Foreningen af justitsministeriets Bilinspektører i Danmark og statens bilinspektion i Storkøbenhavn.“

Kommunernes Landsforening må dog være en slags forbrugerorganisation, men hvis det tilkendegives i udvalget, at man har ønske om, at andre skal høres herom, er vi da mere end villige til at gå ind herpå.

I det hele taget vil jeg gerne sige, at dette lovforslag er ikke fremsat som noget ultimatum. Der kan forhandles om enkeltheder, og en af de ting, som f. eks. hr. Stæhr Johansen nævnte, mener jeg, vi bør drøfte indgående for muligvis at finde en løsning, som også tilfredsstiller hr. Stæhr Johansen. Hr. Stæhr Johansen nævnte dette med smøden og bageren, der i deres fritid kørte lillebilkørsel. Der kan godt være tale om, at det i småbyer ikke kan være et heldagsjob at køre droschekørsel, og sådanne steder må der vel nok være en dispensationsordning. I hvert fald er det et af de problemer, jeg er parat til at forhandle om.

Jeg skal altså ikke gå ind på detailspørgsmål. Der har været nævnt en række, og jeg mener, at de egner sig bedst til drøftelse i udvalget enten under samråd eller ved besvarelse af spørgsmål, og jeg er som sagt parat.

Jeg vil gerne føje til, at jeg takker hr. Arne Larsen, fordi han støttede lovforslaget, men også fordi han kom med den bemærkning, at vi nu i udvalget skal prøve at rydde misforståelserne af vejen og derefter opnå større tilslutning. Det kan jeg ikke noksom skrive under på, for der er i sandhed kommet mange misforståelser frem under ordførerdebatten i dag specielt fra de tre ordførere for de tidligere regeringspartier.

Hr. Arne Larsen sagde, at man fra SFs side kunne støtte lovforslaget, fordi man havde imødekommet de synspunkter, SF har, og jeg er naturligvis glad for at høre, at vore synspunkter falder sammen. Jeg må måske føje til, at det er jo heldigt, at de så også falder sammen med de synspunkter, som organisationerne har givet udtryk for, og de synspunkter, vi i øvrigt har i socialdemokratiet og i regeringen. Jeg erklærer mig altså på ny parat til at bidrage ved udvalgsbehandlingen.

Otto Mørch: Jeg har kun nogle få bemærkninger her i anden omgang, men jeg må jo